

ಅಯ್ಯೋ ರೊಯ್ಯೋ ಮಿಕ್ಕಿ...

■ ಸಮತಾ ಆರ್
ಎಐ ಚಿತ್ರ

ಲದೇನಾಯ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲೂ ಮನೆ ಹಂಗೆ ನಮನೇಲೂ ದೇವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ದಿನಾ ಒಂದು ನಾಕು ಹೂ ಬೀಳ್ಳಿ ಅಂತ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕಣಗಿಲೆ ಗಿಡ, ಒಂದು ದಾಸವಾಳ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೇ ಎದ್ದು ನೋಡಿದರೂ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇರೋ ಬರೋ ಹೂವನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರೋ ಬಂದು ತರಿದು ಹೋಗಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ನನಗೂ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ಹೂ ಕಳ್ಳನ್ನ ಹಿಡಿದೇ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಶಪಥ ತೊಟ್ಟೆ.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಬೇಗ ಏಳಲು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೇ ಅಲಾರ್ಮ್ ಇಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಳಾದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಲಾರ್ಮ್ ಹೊಡೆವಾಗ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳೆರಡೂ ಫೆವಿ ಕ್ಲಿಕ್‌ನಿಂದ ಅಂಟಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಎದ್ದು, ಲೈಟ್ ಹಾಕದೆ ಟಿಕ್ಕಿ ಕರ್ಟನ್ ಹಿಂದೆ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಕೂತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಸರಬರ ಸದ್ದಾಗಿ ಯಾರೋ ಹೂ ಗಿಡದ ಬಳಿ ಇರುವ ಹಾಗನ್ನಿಸಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೊಬೈಲ್ ಟಾರ್ಚ್ ಹಿಡಿದು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ, ಎದುರು ಮನೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಅಜ್ಜಿ ಹೂ ಕುಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದೆ!

'ಅಯ್ಯೋ ಇದ್ಯಾಕ್ರಮ್ ಹೂ ಕದೀತೀರ, ನಿಲ್ಲಿ, ನಿಲ್ಲಿ' ಅಂತ ನಾನು ಕೂಗಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿ ಬೆಚ್ಚಿ ನಿಂತಿತು. ನಾನೂ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿ ತೋಳೇರಿಸುವಾಗ ಅಜ್ಜಿ, 'ಅಯ್ಯೋ ಏನೋ ಒಂದು ನಾಕು ಹೂ ಸಾಮಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಮ್ಮ ಯಾಕೆ ಜಗಳ ಬಿಡು' ಎಂದು ತನ್ನ ತಮಿಳುಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯಿತು. ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಯಾಕೆ ಕದಿಯಬಾರದು ಅಂತ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದರೂ ಅಜ್ಜಿಯ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿತ ನಿಲ್ಲಲೇ ಇಲ್ಲ.

'ಅಮ್ಮ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೂ

ನಿನ್ನ ಪಯ್ಯನ ನೀನು ಹೊಡಿಯೋದು ಸರಿಯಾ ಹೇಳು' ಎಂದಾಗ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಪಯ್ಯನ ನಾನು ಹೊಡೆಯೋದೆ! ಅದ್ಯಾವಾಗ ನನ್ನಗನ್ನ ಹೊಡೆಯೋದು ನೀವು ನೋಡಿದ್ದಿ!' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. 'ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಸಮ ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ಕೂಗ್ತೆನಲ್ಲ, ಏನು ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ಓದಿಸ್ತಿಯೆ' ಎಂದಿತು. ನನಗೆ ಆಗ ನನ್ನ ಅಳುವ ಪಯ್ಯ ಯಾರು ಅನ್ನೋದು ಹೊಳೆದು ಆ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲೂ ನಗು ಬಂತು. 'ಅಜ್ಜಿ ಅದು ನನ್ನ ಮಗ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮನೆ ಮಿಕ್ಕಿ, ಹಳೆದಾಯ್ತಲ್ಲ ಅದಿಕ್ಕೆ ಹಂಗೆ ಸೌಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತೆ, ನೀವು ಹೊರಡಿ, ಮತ್ತೆ ಹೂವಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಾಗಹಾಕಿದೆ.

ಅದೇನೋ ಕಾಣೆ, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಂತ್ರಗಳೂ ಬಾಳಿಕೆ ಬರಲ್ಲ. ಮಿಕ್ಕಿ, ಕುಕ್ಕರು, ವಾಚು ಅಂತೆಲ್ಲ ಏನೇ ಹೊಸ ಮಾಡೆಲ್ಲು, ಲಕ್ಕೂರಿ ಬ್ರಾಂಡು ತೋಗೊಂಡ್ರೂ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೇ ಟಿಕೆಟ್ ತೋಗೊಳ್ಳವೆ. ನಾನೋ ವಸ್ತುಗಳು ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಬಳಕೆಗೆ ಹೊರತು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು ನಾವು ಇರುವುದಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದಿ. ಆದರೆ ಆ ವಸ್ತುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದ್ರೆ ನಾವ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಹುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ವರ್ಷದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ನಟ್ಟು, ಬೋಲ್ಡು, ವಯರು, ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗ್, ಚೈನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಸೇವಾವಧಿಗೆ ಮುನ್ನವೇ ವಿಆರ್ ತೋಗೊಳ್ಳೋ ನೌಕರರಂತೆ ಸೇವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮಿಕ್ಕಿಗಳಂತೂ ನನ್ನ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಶತ್ರುಗಳಂತೆ ಕಾಟ ಕೊಡುತ್ತವೆ.

ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಗೆಳತಿಯರು ನನ್ನ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಅವಸ್ಥೆ ನೋಡಿ ತಮ್ಮ

ಮಕ್ಕಳ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದು ಮರೆತರೂ, ತಮ್ಮ ಮನೆ ಮಿಕ್ಕಿ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡ್ತಾ ಇದೆ, ಗ್ರೈಂಡರ್‌ನಿಂದಾಗಿ ಇಡ್ಡಿ ಹಂಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಾಗಿದೆ, ಕುಕ್ಕರ್ ಎಷ್ಟು ತಲೆಮಾರು ನೋಡಿದೆ ಎಂದೆಲ್ಲ ಗಳಹಿ ನನ್ನ ಯಂತ್ರ ದ್ವೇಷಾನ್ನಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಸುರಿದು ಹೋಗ್ತಾರೆ.

ನನ್ನ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಕಂಡಿರುವ ಮಿಕ್ಕಿ, ಕುಕ್ಕರ್, ಗ್ರೈಂಡರ್‌ಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ. ವೆಟ್ ಗ್ರೈಂಡರು, ಡ್ರೈ ಗ್ರೈಂಡರು ಚಿಟ್ಟಿ ಜಾರು, ಜ್ಯೂಸರು ಅಂತೆಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರೊಂದಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಉಳಿಸೋದು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಟ್ಟಿ ಜಾರೊಂದನ್ನೇ. ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕಿ ಮೋಟಾರ್ ಶುರುನಲ್ಲಿ ಮಧುರ ಆಲಾಪದೊಂದಿಗೆ ಓಡುತ್ತ ಇದ್ದದ್ದು ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಏಟು ತಿಂದು ಅಳುವ ಮಗುವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ರೊಯ್ಯೋ ರೊಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ಅಳುವ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿಸಲು ಶುರುವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಹೀಗೆ ಹಬ್ಬವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಹೋಳಿಗೆ ಹೂರಣ ಆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಎದುರು ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅವರ ಮನೆಯ ಮಿಕ್ಕಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರೈಂಡರ್ ನೋಡಿ ನಾನು ಸುಸ್ತೋ ಸುಸ್ತು. ಎರಡೂ ಬಾಣಿಯಿಯರು ತಲೆಗೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಣೆ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದು. ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿ ಕಿಂಗ್ನಣ್ಣ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದಂತೆ ಕಂಡವು.

ಆ ಮನೆಯಾಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಮಿಕ್ಕಿ, ಗ್ರೈಂಡರ್ ಮುಟ್ಟಲೂ ಬಿಡದೆ ಹೂರಣ ಆಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, 'ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿ, ಗ್ರೈಂಡರ್ ತಾಕಿಕೆ ಬರದೇ ಹೋದ್ರೆ ಸುಮ್ಮೆ ಒಳಕಲ್ಲು ತೋಗೊಂಡು ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಪುಕ್ಕಟ್ಟೆ ಸಲಹೆ ಬಿಡಿಸಿದರು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in